

Katona Zsigmond

KÖZÜGYEK

Katonatelepi

XI. évfolyam 12. szám | 2025. DECEMBER

MEGJELENIK HAVONTA

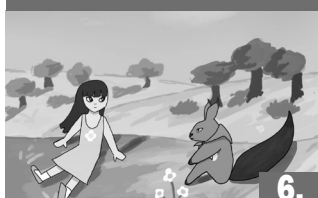
BORBÁS, REPTÉRI LAKÓPARK, SZOLNOKIHEGY, TALFÁJA, TÖREKVÉSFALU, ÚRRÉT, VACSIHEGY HÍREIVEL

SPORTNAP

5.

SZOFI KALANDJAI

6.

BRINGASULI PROGRAM

8.

KOCSIMÚZEUM

9.

DECEMBER – KARÁCSONY HAVA

Téli kuckó

Fáradt volt a falevél,
ringatta a szellő.
Rozsdavörös ruháját
vetette le erdő.

Didergett már lenn a som,
nézett fel a fára.
Meggérdezte: „Tudhatom,
mi lenne az ára?”

Megvette a nyártól őt,
takarónak télre,
abból vastag paplant szőtt,
hajtogatta élre.

Többet kapott mit elbirt.
Hová tudná tenni?
Varjú vitte el a hírt:
„Szállást lehet venni!”

Tüskéshátú Sün Soma,
almát majsolt éppen.
Jólesett a lakoma.
Hát, mit hallott égen?!

Azt károgták: „Kró-kró-kró!”
repedt fazék hangon,
„Van egy lakás kiadó,
nem egy olcsó garzon!”

„Ő, bizony azt kiveszi!”
– gondolta magában.
Fagyos idő üzeni,
jobb lesz kuckójában.

Így esett, hogy a süni,
egyezségre lépett.
Levél alól figyel,
az erdei népet.

Baranya Imre

A szerző gyermekkorától foglalkozik a költészettel. Versei több kiadványban megjelentek. Az idei tanévtől a Mat-hiász János Általános Iskola ének-zene szakos tanára, tanítója és asztalitenisz edzőjeként gondoskodik a következő generációk fejlődéséről.

(A szerk.)

DECEMBERI JELES NAPOK

December az év tizenkettedik, 31 napos hónapja a Gergely-naptárban. A latin őskalendáriumban a 10. hónap volt, a neve is azt jelenti: „tizedik”. A magyar népi kalendárium Karácsony havának nevezi. A meteorológusok Télelőként tartják számon, a régi Székely-Magyar naptár pedig Álom havaként említi.

December 6.: Szent Miklós neve napja, Mikulás nap

December 6-án, Szent Miklós neve napján érkezik a gyerekeknek ajándékot hozó Mikulás. Őt szerte a világon piros

ruhájú, nagy fehér szakállú jóságos „apónak” ábrázolják, bár néhány országban más néven. Szent Miklós püspök a katolikus és görögkeleti egyház szentje, aki születéstől örökölt va-

gyonából titokban adományokkal segítette a rászorulókat. Az ő legendája nyomán alakult ki világszerte a december 6-i ajándékozás hagyománya.

December 13.: Luca Nap

A Luca név a latin 'lux'(fény) szóból ered. Ezzel függ össze, hogy Lucát fényhozónak is nevezték. A régi naptár szerint december 12. volt az év legsötétebb napja, a téli napforduló

ideje. Tehát Lucával kezdődött az újra hosszabbodó nappalok, a növekvő fény időszaka. A népi megfigyelés szerint viszont a paraszti családokban úgy tartották, hogy Luca naptól december 24-ig minden nap ugyanolyan hosszú az éjszaka, s Jézus születésnapjától, december 25-től törik meg a sötétség hatalma, ekkor kezdődnek a mindennap „egy tyűklépéssel” hosszabb nappalok.

Kattints a Katonatelepi közügyek Facebook-csoportra!

December 16.: Kodály Zoltán születésnapja

Kodály Zoltán a magyar zeneszerzés, népzene-kutatás, zenepedagógia és művelődés történetének kiemelkedő jelentőségű alakja. 1882. december 16-án született Kecskeméten. Népdalgyűjtő munkásságát 1905-ben kezdte el, barátságot kötött Bartók Bélával, közös kiadványuk Magyar népdalok címmel jelent meg. 1907-ben a Zeneakadémia tanárává nevezték ki, ahol zeneelméletet, majd zeneszerzést tanított. Két alkalommal ismerték el Kossuth-díjjal a munkásságát, amely jelentős volt mind a néprajz, mind a zenetörténet, zeneesztétika, zenekritika, irodalomtörténet, a nyelvészet és nyelvművelés területén. Egész életén át küzdött az ifjúság zenei neveléséért, ideértve az iskolai ének-tanítást, a zenei írás-olvasás (szolfézs) alapvető funkcióját a tantervben. A Kodály-módszer ma világszerte ismert és követett példa a zenepedagógiában.

December 24.: Szenteste

Régen szigorúak voltak a böjti szokások, szenteste a hal kivételével nem tálaltak húst az ünnepi asztalra. Olyan csemegék is helyet kaptak a

vacsorán, mint az alma, dió, méz, ostya, fokhagyma. A menühöz az alábbi alapanyagokat használták: bab, lencse, káposzta, gomba, aszalt gyümölcsök, sült tök. Már csak azért is, mert úgy tartották, hogy aki karácsonykor mákot, babot vagy tököt fogyaszt, annak sok pénz üti majd a markát! Így a böjtös, egyszerű vacsora fontos étele volt például a bejgli vagy a mákos kalács is. A vacsora utáni órákat a család együtt töltötte meghitt beszélgetéssel, majd együtt mentek az éjféli misére.

Ma már a családok többségében a Szenteste áll a karácsonyi ünnepek középpontjában. A hagyományokból megmaradt az elmaradhatatlan bejgli, a karácsonyfa feldíszítése, de a böjt kissé módosult. Csak a „vacsoracsillag”, azaz az esthajnalcsillag (a Vénusz) feljöveteléig tart, utána már bőséges lakoma következik. Az ünnepi választékba bekerült a halászlé mellett a töltött káposzta, disznótoros, pulyka, csirke, kacsa és a háziasszonyok fantáziája szerint bármilyen más húsétel vagy sütemény. A Szentestét a Jézuska érkezése, azaz a fa alatt elhelyezett ajándékok kiosztása, majd családi játékok, beszélgetések zárják.

December 25.: Karácsony napja

Másképpen nagykarácsony napja, karácsony első napja. A kereszténységben ez a nap Jézus Krisztus földi születésének ünnepnapja. A hagyományos paraszti életben ez a nap volt a család ünnepe. A szülők és gyerekek ilyenkor elmentek a templomba, utána megebédelték a karácsonyi asztalról. Ekkor megszűnt a böjti tilalom, ehettek, ihattak, vigadhattak.

December 26.: Karácsony másnapja, István napja

December 26-án nem Szent István királyt ünnepeljük, hanem névadó szentjét, István diakónust, akit sokan szerettek. Ő volt az egyház első vértanúja. Jó prédikátornak bizonyult, hamar sok ellensége lett Jeruzsálemben, mert a

papok és más írástudók attól tartottak, hogy elcsábítja tőlük híveiket. Ehhez a naphoz is kapcsolódnak hiedelmek, népszokások. E napon is jártak még a betlehemesek, de az Istvánok – akiből akkoriban sok volt faluhelyen – egymáshoz is szívesen jártak ilyenkor köszöntgetni, „istvánolni”.

December 28.: Aprószentek napja

Ez a nap a Heródes parancsára Krisztus keresésekor megölt betlehemi kisdedek emlékünnepe. A Biblia szerint Heródes király, amikor megtudta, hogy Jézus megszületett Betlehemben, parancsot adott, hogy minden fiú csecsemőt öljenek meg a városban és környékén. A Szentírás szerint a gyilkosságok során körülbelül 144 ezer kisded vesztette életét. Ezeket az áldozatokat nevezzük aprószenteknek.

December 31.: Szilveszter

Az év utolsó napja, melyet világszerte mindenhol megünnepelnek. A régi szilveszteri szokásokból a hangos, vidám évbúcsúztatás szokása maradt meg napjainkra. Szilveszter estéjén az emberek búcsút vesznek az óévtől, annak minden bűjével, bánatával együtt. Új reményekkel, tervekkel vág bele mindenki az újévbe.

Havi számvetés

Tisztelt Választókerületi Lakosok! Ahogy közeledik a karácsony, egyre erősebben érezni az adventi időszak hangulatát az egész városban, a körzetben sincs ez másként. A fények, a feldíszített közösségi terek, a gyerekek izgatott készülődése és az apró, egymásra figyelő gesztusok mind azt mutatják, hogy az ünnep igazi ereje a közösségben van. Ez a meghitt, mégis pezsgő hangulat adta az alapot az idei Mikulásünnepekhez is, amelyek ismét sok örömteli pillanatot hoztak.

December 6-án este a vacsiközi Guba park megtelt gyerekekkel és családokkal, akik már messziről lesték,

mikor bukkan fel a piros ruhás vendég. A közös éneklés, a jókedv és a meglepetéscsomagok igazi családi hangulatot teremtettek. Másnap, december 7-én délután a borbási játszótéren folytatódott a Mikulásvárás: a kiválgított tér, a gyerekzsivaj és a sok közös fénykép újra bizonyította, hogy mekkora ereje van annak, amikor egy egész környék együtt ünnepel. Ezek a pillanatok mutatják meg igazán, milyen összetartó közösség vagyunk. Az ünnepi időszak azonban ezzel még nem ért véget. December 14-én a sportpályán tartjuk meg a Katonatelepi Karácsonyt, december 21-én pedig a Borbási

játszótéren várunk mindenkit egy közös ünneplésre.

A munka sem maradt el az év végére a körzetben. A Platán utcában az utóbbi időben jelentősen megnövekedett forgalom sajnos gyorsan járhatatlanná tette az aszfalt nélküli szakaszt. Ennek megoldására ezen a részen a Kecskeméti Városüzemeltetési Kft. munkatársai daráltbetonnal töltötték fel az utat, majd alapos tömörítéssel tették tartósabbá. A beavatkozás célja, hogy esőzések után is hosszabb ideig jól járható maradjon az útszakasz, és a lakók biztonságosabban tudjanak közlekedni. Ezzel együtt vízelvezető árkokat

Dr. Fekete Gábor
önkormányzati képviselő

is kialakítottak, hogy a csapadék megfelelően el tudjon folyni, és ne okozzon további károkat. Emellett az elmúlt hetekben több karbantartási feladatot is elvégeztek a körületben, amelyek a mindennapi közlekedést és a közterületek

rendezettségét szolgálják. Ez-úton is köszönjük a munkájukat! A teljesség igénye nélkül: úrszelvény-tisztítás történt a Magnólia utca–Platán utca sarkán, a Borbási határúton, a Gabona utca és a Hegedűs köz találkozásánál, a Hilti melletti szakaszon, valamint a 445-ös elkerülő felüljárójánál. A parkfenntartási munkák is folyamatosan zajlanak, így játszótereink és közösségi tereink továbbra is rendezett, gondozott környezetben fogadják a látogatókat.

Bár a kedvezőtlen időjárás miatt kénytelenek voltunk elhalasztani az új katonatelepi pumptrack pálya átadó ünnepségét, a nagy érdeklődésre való tekintettel érdemes

néhány szóban áttekinteni a beruházást. A sportlétesítmény az Aktív Magyarország Program „Országos Bringapark Program 2025” támogatásával valósult meg: a város 33 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert el, míg a teljes fejlesztési költség 55 millió forint volt. A 200 méter hosszú, 450 m²-es aszfaltpálya része egy könnyített szakasz is, amely kifejezetten a kisebb gyerekek számára készült. A finom szemcséjű aszfalt miatt nemcsak bringával, hanem rollerrel, gördeszkával és futóbiciklivel is használható, így széles közönséget tud megszólítani, igazi közösségi sporttérré válhat az idők során. A hullámzó aszfalt, a

kanyarok és a bukkanók különleges élményt nyújtanak, pedálozás nélkül, a test mozgását használva lehet végig gurulni rajta. A pálya egyszerre fejleszti az egyensúlyt, az ügyességet és a koordinációt, így kezdőknek és gyakorlottaknak is jó szórakozás. A hideg idő ellenére már most is sokan szeretik és használják a pályát. Nagy öröm számomra, hogy ilyen gyorsan a körzet mindennapjainak részévé vált. A hivatalos átadó ünnepséget tavasszal pótoljuk, amikor már minden adott lesz egy valóban közösségi eseményhez!

Ha visszatekintünk az elmúlt évre, láthatjuk mennyi minden történt a választókörletben, amelyek élhetőbbé

tették a környezetünket és mennyi programon találkoztunk, ahol érezhattuk, milyen erős a közösségünk. Az idei eseményeket és fejlesztéseket az újrólapszámban részletesen is összefoglaljuk majd, hogy együtt értékelhessük a 2025-ös évet.

Addig is köszönöm az egész éves támogatásukat, az együttműködést és a türelmet. Kívánok mindenkinek nyugodt, békés karácsonyt, amikor jut idő a családra, a barátokra és a feltöltődésre. Az új esztendő hozzon mindannyiunknak egészséget, kitartást és sok olyan eredményt, amire büszkének lehetünk. Áldott ünnepeket kívánok mindenkinek!

Értékjáró séta Katonatelepen

Szűkebb pátriánk, Katonatelep volt az idei év utolsó helyszíne az Aranyhomok Kistérségfejlesztési Egyesület 2021-ben élete hívt, évről évre népszerűbb eseményének, az értékjáró sétának, amelyen rekordszámú érdeklődő vett részt.

November 15 -én, szombaton reggel rekordszám született az értékjáró séták történetében, ugyanis több mint száz fő érkezett a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Szőlészeti és Borászati Intézet Kecskeméti Kutató Állomására, népszerűbb nevén a Mathiasz telepre, az értékjáró séta első állomására, abból a célból, hogy együtt fedezzék fel Kecskemét-Katonatelep kincseit az Aranyhomok Kistérségfejlesztési Egyesülettel. Az Egyesület 2021-ben hívta életre az értékjáró séta sorozatot. A november 15-én megtartott évadzáró kirándulás volt a 25. alkalom, idén pedig a hatodik közös séta.

2021 óta minden évben a kistérség hat települése ad otthont az értékjáró sétának, így az idén a tavaszi hónapokban Matkó, Fülöpjakab és Városföld, ill. az ősszel Ladánybene, Hetényegyháza és végül Katonatelep volt a vendéglátó.

„Ez most a rekord létszám, mivel százan jelentkeztek be,

pontosabban százegyen. Ez mutatja az értékjáró séták népszerűségét, hiszen fantasztikus értékeket ismerhetünk meg ezeken a sétákon. Nagyon jó társaságban vagyunk, itt szinte már egy nagy családról van szó, hiszen visszatérő kedves törzsvendégek jönnek, de mindig vannak újak is. A rendszeresség nagyon sokat számít, hiszen mi azért minden hónapban tavasszal és ősszel ezt rendszeresen megrendezzük. Fontos jelenléti ívet vezetünk és visszahívjuk a kedves vendégeinket, mindig hívjuk őket, várjuk őket. Természetesen a minőség, az értékek bemutatása iránt nagyon nagy az érdeklődés. Kíváncsi-

ak az emberek és vágynak arra, hogy személyesen meg legyenek szólítva és személyesen be legyen mutatva, helyi emberek által az adott érték. Történészek, muzeológusok – itt Katonatelepen például a kutatóintézet vezetője – valamint képviselők is jelen vannak, akik az adott területnek a legjobb ismerői. Tehát fantasztikus ismeretanyagot ad át ez a program” – mondta el a szervező egyesület titkára.

Forrált borral melegíthette fel magát reggel a gyülekező helyen, aki nem vezetett. Érkeztek fiatalok, régebben fiatalok és kisgyermekes családok is, volt aki kerékpárral vagy autóval, de olyan is aki

gyalogosan, túrabottal vágott neki a hat „állomást” felölelő sétának.

A program kezdetén zsűfólásig megtelt a Kutató Állomás konferenciaterme, ahol Dr. Oláh Róbert igazgató köszöntötte a résztvevőket. Az esemény szervezői Hamzáné Lakó Judit mellett ezúttal Lázár János kertészmérnök, a Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet nyugalmazott munkatársa, a helyi Kecskemét-Katonatelepi Ifjúságért Alapítvány elnöke és dr. Fekete Gábor alpolgármester, a körzet képviselője volt. Az alpolgármester Katonatelep múltjáról, történetéről, a jelenlegi állapotról, valamint a

városrész fejlesztéseiről, többek között a Sportpálya klubhelyiségének befejezéséről és az útfejlesztésekről is beszélt az értékjáróknak. Az óvoda, bölcsőde, iskola felújításra került és nemrég adták át Katonatelepen a pumptrack pályát is, melyen azóta sokan gurulnak. Több olyan találkozási pont van itt – mint pl. a kosárlabda pálya, műfüves focipálya, a nagy focipálya, futókör – ahol a munka után találkozhatnak az emberek. A szüreti nap és a sportos majális a két legnagyobb rendezvénye a településnek, mondta el a körzet önkormányzati képviselője.

A Kutató Állomás múltjáról, jelenéről Szabó Attila az Kuta-

Mathiasz Jánost is népes családjával együtt. Abban az időben épült fel az a kúria épület, családi ház is, amely most a

műhelye volt, aki bár Kecskeméten lakik, de már igazi katonatelepiek vallja magát, hiszen közel harminc éve a helyben létrehozott műhelyében alkot, hoz létre szebbnél-szebb szobrokat. Neki köszönhetjük a kecskeméti Katona József Könyvtár előtt nemrég felállított „Jel” című térplasztikát is, amelyet 2024. március 15-én avattak fel.

A művésztelep meglátogatása után a közelében található Református templomba haladt tovább a csapat. Szinte az egész templom megtelt a lelkes értékjárókkal, akik Laczai András lelkész beszámolójából megismerhették a templom- és a lelkészlakás építésének és az azóta létrejött fejlesztések történetét. Beszámolójából megismerhették a katonatelepi református közösség hitéletének számos részletét.

Ezt követően az Id. Tóth Viktor Sportcentrum következett, ahol az új fejlesztésekről dr. Fekete Gábor számolt be. A 30 millió forintos önkormányzati forrásból és 180 millió forintos TAO-támogatásból megvalósuló, 350 négyzetméteres létesítmény fő célja a helyi sportélet kiszolgálása. Két öltöző, sportbüfé és egy klubhelyiség is helyet kap benne. A Katonatelepi Sportegyesület egésze alatt felnőtt és gyerek fociedzés is van a városrészben, az új létesítmény az ő munkájukat is segíti majd a jövőben. A sportegyesületnek az a feladata, célja, hogy a sportolást, elsősorban a labdasportokat segítse. Van már játszótér, lesz most már klubhelyiség, illetve kosárlabdapálya és tenispálya is épült, ezeket próbáljuk ezzel az épü-

lettel kiszolgálni, foglalmazott dr. Fekete Gábor.

A következő állomás Fekete Béla egyedülálló kocsigyűjteménye volt, amely még a kecskemétiak előtt is alig ismert, holott kocsimúzeumában 31 különleges székér, cséza, hin-

tó Állomás főmunkatársa számolt be. Szó esett a település névadójáról Katona Zsigmond kecskeméti gyógyszerészről is, aki az első nagyobb szülőltetvények egyikével is rendelkezett helyben és ő volt aki ide, az „aranyhomokra csábította” a világhírű szőlő-nemesítőt

Kutató Állomás iroda-épülete. E mellett, természetesen szó esett a Mathiasz János Borrendről, a város bora kiválasztásáról és a Kutató Állomás történetéről is.

Az értékjáró séta második állomása Lakatos Pál Munkácsy-díjas szobrászművész

tó, konflis és fiáker található. Az 1970-es években kezdte el a gyűjtést, amely elsősorban annak volt köszönhető, hogy lovagolt és fogathajtással is foglalkozott. A lovak és lovassport iránti szeretete vezette el az első székérig, melyet még ma is féltve őriz. A páratlan, jobb sorsra érdemes gyűjtemény reményeink szerint a város támogatásával hamarosan új helyszínre költözhethet az érdeklődők nagy örömeire.

Végezetül a Hollógasztró-nál terítették meg a hosszú séta után megéhezett értékjáróknak, akik egy kiadós pörkölttel zárták az év utolsó értékjáró sétáját.

2026 márciusában folytatódhatnak a népszerű séták.

Lázár János

2025. november 8. – Egészségnap

Sportnap a Mathiászbán

Iskolánk egészségnapja idén november 8-ra esett, s sajnos az idő kissé lehűlt, s reggel még esett, azonban mire a rendezvény elkezdődött az eső elállt, s néha még a nap is kisütött. Idén a sportok nevében szerveződtek a programok. Igyekeztem olyan sportegyesületeket megkeresni, amelyek Katonatelepen működnek.

A felsősöknek, alsósoknak külön-külön programokkal készültünk.

A felsősöknél a szabályos Strifler Hédivel mutatkoztak be, – a Katonatelepen működő Magyar Szablyavívó Iskola képviselőjében, – s ismertet-

A Kung-Fu mesterétől és tanítványaitól Molnár-Szabó Gábortól és tanítványaitól megtanulhattak néhány önvédelmi fogást. Edzések helye, ideje: Katonatelep Úrrét tanya

Asztalitenisz – Baranya Imre megismertette a gyerekekkel az asztalitenisz szépségeit, fogásait, ügyességi gyakorlatait. Baranya Imre az idei évtől az iskolánk új kollégája.

Kerékpáros és Triatlon Sport Club edzője (telefonszám: 30/433-7094, weboldal: hirosesc.hu) bringás akadálypályával várta a gyerekeket, akik betekintést nyerhettek a triatlonos élet rejtelseibe is.

Ha már a sportokat összegezzük Katonatelepen, meg kell említenünk az iskolában működő kosárlabda edzéseket, a foci edzéseket, s a jómagam által tartott gyermek- és felnőtt jóga foglalkozásokat.

Az alsósoknál a bringás akadálypályával, ügyességi feladatokkal készültem az udvaron, ahol mindenki kipróbálhatta magát a kerékpárjával.

Az iskola melegében az egyik osztályteremben a gye-

ték meg eme hagyományos és értékteremtő magyar harcművészetet a fiatalokkal. Az edzések az Úrrét tanya 7. alatt hétfőn és pénteken vannak. Érdeklődj a +3670/338-4457 vagy +3630/214-3235 telefonszámon

77/E, K-Cs: 17:00–18:00. Tel.: +36 30/9857-890.

Kötélhajtás: Kis-Juhász Eszternél zenére ritmikus ügyességi kötélhajtást próbálhattak ki a résztvevők. Az edzések a Katonatelepi Mathiász Iskolában péntekenként vannak.

Asztalitenisz edző is, s már 2 hetes gyakorlás után csapatokkal indultak versenyen, ahol nagyon szép eredményeket értek el a gyerekek.

Az udvaron a triatlonos Sebestyén Gábor tette tiszteletét nálunk, aki a Hírös Endurance

reket táncos mulatsággal vártuk.

Aztán újra a friss levegőn távolba kellett jó messzire hajítaniuk a kislabdákat a résztvevőknek.

Majd újra a melegben helyből távolugrással mérhették össze ügyességüket a gyerekek.

S végül köteles játékos feladatokkal örvendeztettük meg a kicsiket, majd kötelet húzott az osztály összemérve az erejüket.

Összességében egy nagyon jó hangulatú, vidám sportnap kerekedett szombaton. S remélem, hogy minél több katonatelepi lakos és gyermek találja meg helyben is a mozgásigényének megfelelő sportot!

Juhászné Szabó Ivett

Karácsonyi számunkban indítjuk Dallos Emma 12 részes mesesorozatát, amelyet – reményeink szerint – a még óvodás korú gyermekeknek a szülők is felolvashatnak az ünnepek alatt. A mesét hónapról hónapra folytatni fogjuk. Az illusztrációt Tromfos Zoltán, a Zrínyi iskola 8. osztályos tanulója készítette.

Dallos Emma: Szofi kalandjai

Első fejezet: Alfréd, a mókus

Amikor újra nálam aludt a kisunokám, telezsúfoltuk a napot mindenféle programokkal: családlátogatás, fagyaltozás, játszótér, ellátogattunk a könyvtárba, otthon palacsintásütés közösen, rajzolás, vacsora, majd fürdés, és irány az ágy. Úgy tűnt, nagyon várja a következő mesét, zokszó nélkül mászott be az ágyikóba.

– Mami ugye folytatod Szofi kalandjait? Mert megígérted.
– Tudom, nem felejtettem el. Felkészültél?

– Igen! – hangzott lelkesen.
– Hát akkor jól figyelj!

Szofi egyik nap bújócskát játszott a gyerekekkel az ovi-ban. Amíg számolt a hunyó, Szofi a kert végébe futott és egy terebélyes bokor takarásában lapult meg. Míg a hunyó keresgélte a társait, a kislány a szeme sarkából valami fényességre figyelt fel. Valami megcsillant a nap fényében nem messze tőle, egy kisebb domb aljában.

Kikukucsált a bokor mögül, még nem fedezték fel a búvóhelyét. Óvatosan a fényforrás felé osont, próbált végig takarásban maradni, nehogy lebukjon. Amikor odaért, csodálkozva látta, hogy a fény a domb aljából nyíló alagúton át sugárzik. Visszanézett az ovi kertjének elejére, majd az alagútba kukucsált és azon gondolkodott, vajon mi lehet odabent. Az, hogy veszély leselkedhet rá azon a helyen, észbe sem jutott.

Bizonytalan léptekkel, de kíváncsiságtól hajtva elindult a csalogató fény felé. Ahogy egyre beljebb sétált, kiszélesedett a járat és egy terem-ben találta magát. Az amúgy üres helyiség közepén egy hatalmas virág ontotta magából a mágikus fényt. Szofi megbabonázva nézte a növényt, még sosem látott hasonlót. Nagy húsos levelei sötétzöldben pompáztak és olyan

fényes volt, mint a tükör. A növény közepén pedig maga a hatalmas virág tündöklött. Olyan vörös volt, mint a vér, a közepe fényes feketén csillogott. Nem bírt ellenállni, muszáj volt megérintenie, de abban a pillanatban a levegő megváltozott, vibráló színek táncoltak a szeme előtt, majd minden elsötétült.

Egy tisztáson tért magához. Ragyogó kék ég, hullámzó magas fű, s a tisztást körül ölelő dús lombú fák között találta magát. Érthetetlenül nézett szét, ám ekkor valaki megszólította.

– Hát te meg ki fia-borja vagy? – jött a hang a háta mögül.

Megfordult és egy óriási szempárral nézett szembe. A szemekről tovább kúszott a tekintete, majd hátra hőkölt meglepetésében.

Egy jól megtermett mókus ült a fűben és felettebb kíváncsian méregette a kislányt.

– Te szótál hozzám? – kérdezte csodálkozva.

– Miért, látsz itt még valakit rajtam kívül?

– Hogy hogy tudsz beszélni? – ámuldozott Szofi.

– Már miért ne tudnék?

Szofi nem sokat tépelődött a furcsa válaszon.

– Hol vagyok?

– Hogy hogy hol? Természetesen a Hanga pagonyban.

– És hogy kerültem ide?

– Azt kedvesem, neked kellene tudnod.

– Te hol laksz? – kérdezett tovább rendületlenül Szofi.

– Gyere! Megmutatom – azaz talpra szökkent s a fák irányába ugrándozott.

– Hé! Várj meg! Ne siess úgy! – loholt utána.

– Mindjárt ott vagyunk. Nincs messze – szólt hátra a mókus.

Szofi tágra nyílt szemmel csodálta meg a fák sűrűjében megbújó szebbnél szebb virágokat, a színes madarakat, az átlátszó szárnyú pillangókat.

– Szia! Szia! Szia! – köszöntöttek mindannyian.

– Sziasztok! – válaszolt tétován.

– Ki vagy? Ki vagy? – kérdezték a pillangók az arca körül repdesve.

– Szofi vagyok – válaszolt, miközben próbálta elhessegetni őket a szeme elől.

Egy pillangó a vállára telepedett s a fülebe súgott: – Itt maradsz velünk?

– Egy kicsit igen, de aztán haza kell mennem.

– Megérkeztünk – szólt a mókus, aki egy elképesztő nagy fa előtt állt, amelyben akkora üreg volt, hogy Szofi kényelmesen elfért benne.

– Hisz ez gyönyörű! – ámuldozott körbe forogva.

– Még szép! Mit gondoltál? Na, gyere, foglalj helyet – mutatott egy babzsákhhoz hasonló

ülő alkalmatosságra. Egyébként Alfréd vagyok, a barátainknak csak Alfí.

– Nagyon örülök Alfí, én pedig Szofi vagyok.

– Á, szóval máris a barátomnak érzed magad. Kérsz egy hibiszkuszos mézes teát?

– Az nagyon jól hangzik, köszönöm!

Alfí elkészítette a teát, egy tele bögrével Szofi kezébe nyomott, majd leült vele szemben mogorót ropogtatva. Figyelmesen nézte a lányt, ahogy kortyolja az italt.

Szofinak nagyon ízlett a tea, szomjas is volt, megitta az utolsó cseppig. Azután kényelmesen hátradőlt és így szólt:

– Alfí, majd leragad a szemem. Nem bánnád, ha pihenék egy kicsit?

– Csak nyugodtan.

Szofi lehunyta a szemét, aztán...

...

– Ipi-apacs egy, kettő, három! Szofi, megtaláltalak, te vagy a hunyó! – hallott egy hangot, és valaki megveregette a vállát.

Szofi felnézve az ovis társa vigyorgó arcát látta. Hirtelen azt sem tudta hol van. Ott feküdt a bokor takarásában, gyorsan felült, megfordult és kereste a fényt a domb aljánál. De a nap már továbbbúszott az égen, árnyékba borult az a rész. Vajon álmodta az egész-szet? Vágyódva nézett vissza, bárcsak újra ott lehetne.

– Itt a vége a mesének.

– De, Mami! Hova lett a mókus? Szofinak sikerül visszamennie hozzá?

– Azt legközelebb mesélem el. Most itt az ideje az alvásnak, kisasszony.

– Jó éjt, Mami! Szeretlek!

– Jó éjt, Hannah! Szeretlek!

Nagygyörgy Minka A bodzabokor és a cinke

(A szerző a Mathiász János Általános Iskola
5. osztályos tanulója)

Volt egyszer egy kis bodzabokor, aki mindig szomorú volt. Mert amit a többi társa bogvóktól roskadozott, ő csak állt ott egyedül és nézte, milyen jó a többieknek, hogy a szép feketerigók róluk csemegeznek.

Szépen lassan beköszöntött a tél. Eljött a szenteste és gyönyörűen hullott a hó, ám a kis bodzabokornak minden hópehely egyre nehezebb volt. Már mindenki más békésen aludt, őt kivéve. Ő csak állt egymagában és dideregve nézte a gyönyörűen kivilágított falut. Ekkor egy szegény, csapzott kismadárta lett figyelmes, aki ágról ágra szállt és búsan keresgért, hátha beengednék őt egy odúba vagy talán az egyik bokor rejtekébe, de akárhány bodzát felkeltett, mindegyikük csak ezt felelte neki:

– Azonnal menj innen! Hogy képzeled, hogy felkeltesz álmomból és még rám is akarsz ülni? Szerintem nem elég teher nekem a hó is?

A kismadár utoljára a kis bodzabokorhoz repült, de félt, hogy ő is hasonlóképpen fog neki felelni, de azért mégis megkérdezte tőle:

– Bocsanat, hogy éjnek idején zavarlak, de nagyon fáradt vagyok és senki sem ad nekem menedéket.

A kis bodza annyira meglepődött, hogy csak ennyit szólt:

– Hogy ne engednék be az ágaim közé, hiszen olyan hideg van odakint.

A madárka beröppent a bokor ágai közé és elaludt. A bodzabokor ekkor valami meleget érzett, valami különös, jó érzés töltötte el a szívét és már nem fázott. Egész éjszaka őrizte a madárka álmát. A kiscinke reggel mindent megköszönt a bokornak, majd elrepült.

A kis bodzabokor ekkor értette meg igazán, hogy nemcsak akkor adhat valamit, ha nagy és sok bogvója van, hanem akkor is, ha kedves.

A cinke következő karácsonykor is visszatért hozzá, de nem egyedül, hanem egy csapat fiókéval és a fiókák is nagyon megszerették, és megígérték neki, hogy minden szenteste meglátogatják. Ezentúl mindenki irigykedett a bokorra, de ő nem is figyelt rájuk, csak boldog volt, hogy szeretik és ő is szerethet valakit.

Juhász Éda

Sanyi és a kis csillagja

(A szerző a Mathiász János Általános Iskola
6. osztályos tanulója)

Sanyi egy kisfiú, aki egy árvaházban nevelkedik. Sanyinak már nem élnek a szülei, így mindig egyedül ünnepelte a karácsonyt. Nem volt más lehetősége, hogy karácsonykor boldog legyen, minthogy ő maga díszít fel egy fenyőfát.

Sanyiéknál este hétkor van takarodó, és Sanyi nyolckor osont ki a földszinti ablakon át, be sűrű fenyves erdőbe. Amikor már eléggé elveszett az illatos fenyők között, gyertyát gyújtott, és hagyta, hogy a szíve vezesse a tökéletes fához. Amikor odaért egy hatalmas, tűleveles fenyőfához, megállt és körbejárta a fát, hogy megfelelő-e. Megállapította, hogy a fa tökéletes. Ekkor elővette a díszekkel teli dobozát és letette a fa alá. Kiváló dobótechnikájával feldobta az égőket a fára és gondosan felakasztgatta a gömböket. Mikor már majdnem készen lett, nem találta a csillagát. Apró könnyei megcsillantak a holdfényben, hiszen már nagyon várta, hogy időben készen legyen. Leereszkedett egy nagy kőre, és bánatosan a karjába hajtotta a fejét. Ahogy sírt, megjelent előtte egy szép, hófehér bundájú farkas és így szólt hozzá:

– Ne bússulj, kisfiú! Tudom, hogy szerezhetnél új csillagot. Csak annyi a teendő, hogy megkéréd a Holdat, hogy küldjön le egyet a csillagai közül. Azzal a farkas eltűnt.

Sanyi megfogadta a farkas tanácsát és felkiáltott a Holdnak:

– Kedves Hold, légy oly kedves, küldd le hozzám az egyik csillagodat! Hadd legyen nekem is szép a karácsonyom!

A Hold meghallotta Sanyi kérését és a csillagjaihoz fordult.

– Gyertek közelebb, csillagok! Ki vállalkozik arra, hogy boldoggá tegye Sanyit?

Egy öreg szakállas csillag jelentkezett először, de neki sajnos túl halvány lett volna fénye. Aztán a kamasz csillag jelentkezett, de ő túl heves volt ahhoz, hogy egész este a fenyőfán üldögéljen. Végül egy kis, gyerek csillag jelentkezett, aki pont tökéletes volt Sanyinak. A Hold gyengéden megfogta az apróska csillagot és leemelte Sanyi karácsonyfájának a csúcsára.

Sanyi örömeiben majdnem sírt, hogy ennyire szép karácsonya lesz. Aznap este Sanyi nem ment vissza az árvaházba, hanem ott maradt a karácsonyfájával, és amikor elaludt, úgy érezte, mintha ott lennének a szülei és lágyan átölelték volna a fagyos éjszakában.

Másnap reggel az árvaház dolgozói és a gyerekek keresni kezdték Sanyit. Mikor rátaláltak, mindenki ámulva nézte Sanyi karácsonyfáját és alatta az ajándékokat.

– Itt járt a Jézuska! – kiáltották a gyerekek kórusban.

Kiss Dorina

Ági karácsonya

(A szerző a Mathiász János Általános Iskola
5. osztályos tanulója)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagyszakállú, pocakos, piros ruhás öregember. Ő a Téliapó, aki minden évben Miklós napján ajándékot csempész a gyerekek ablakába. Segítői szorgos kis manók, akik közt ott van az ikerpár, Mézes és Mázas is, akik mindig valami csínyen törnek a fejüket.

A városban lakott egy kislány, akit Ágnesnek hívtak. Minden évben nagyon várta a karácsonyt, mert ez volt a legkedvesebb ünnepe. Mindig ő díszítette a karácsonyfát és nagy lelkesedéssel segített a szüleinek az ünnepi vacsora elkészítésében. Azt sajnálta csak, hogy idén sem esett a hó.

Mézes és Mázas nagyon megsajnálta kislányt, és mivel egész évben mindig jól viselkedett, arra gondoltak, hogy meglepik őt karácsony reggelére egy szép havas tájjal. Mivel havat még ők sem tudtak varázsolni, más eszközhöz kellett folyamodniuk. A Téliapó cukrászműhelyéből elcsenték a porcukrot. Felmásztak Ágiék lakásában a konyhaszekrény tetejére, és jól megrázták a porcukros zacskót. Akkor a cukorpelyhes „hóvihart” kavartak, hogy az egész konyha szikrázó fehérbe borult. A manók persze nevetve csúszkáltak a porcukron, pici lábnyomaik mindenhol ott maradtak.

Amikor eljött karácsony reggele, Ági vidáman pattant ki az ágyból. Ahogy belépett a konyhába, látva maradt a szája. A reggeli napfény megcsillant a „hómezőkön”, mint apró gyémántok csillogtak volna. A kislány óvatosan lépett egyet, és hallotta ahogy a „hó” megcsikordult a talpa alatt.

– Hó... a konyhában? – suttogta – Ez csak a Téliapó lehetett.

De ekkor észrevette az apró lábnyomokat a padlón. Leguggolt, hogy közelebről megnézze őket. Egészen aprók voltak. A kislány szíve megtelt melegséggel.

– Lehet, hogy manók voltak itt?

Ekkor a szülei is beléptek a konyhába.

– Hűha, Ágikám, úgy látom hozzánk már megérkezett a tél! De hogy került ide ennyi hó? – kérdezte az anyukája.

Ági az ablakhoz lépett és kitárta. A kinti hideg levegő beáramlott, és a porcukor kristályai felröppentek a huzatban, mintha valódi hópihéek táncoltak volna. Ági mintha látott volna két kis alakot, akik egymást lökdösve, kuncogva szaladnak a távolban egy háztetőn. De nem volt biztos benne. Lehet, hogy csak képzelte?

Mézes és Mázas azonban tényleg ott szaladtak a Téliapó műhelye felé és izgatottan kiabáltak: Sikert! Sikert!

Ági aznap megtanulta, hogy a karácsony attól lesz különleges, hogy tele van szeretettel, meglepetésekkel és apró varázslatokkal – még akkor is, ha csak egy zacskó porcukor kell hozzá.

Az idei tanévben bővítettük az iskolai programok amúgy is széles palettáját. Szerencsére elmondhatjuk, hogy sok gyerek érkezik reggelente az iskolába kerékpárral. Ez adta az ötletet, hogy elindítsunk egy olyan oktatási programot, amely hozzá segíti a gyerekeket az önálló, biztonságos és magabiztos bringázás élményéhez.

Egy országos programhoz kapcsolódott be iskolánk is. A Bringa Akadémia gondosan kidolgozta ennek szakmai hátterét oktatói videókkal, tanulói munkafüzetrel, oktatói kézikönyvvel, és nagyon sok gyakorlati ismerettel, játékokkal, és biztosították a kerékpáros sisakokat is. Így a program egy komoly elméleti oktatással kezdődött, majd egy akadálypályán a magabiztos kerékpározást gyakorolhatták a gyerekek és végül a valóságos terepen, azaz odakinn az utcán a közlekedési szabályokat, helyzeteket tanultuk meg és mutattuk be. Ez az iskolai program a 4-6. évfolyamos korosztályt célozza meg, összesen hat tanórányi foglalkozásokon vesznek részt a gyerekek az alábbi tematika szerint:

Ismerkedés a kerékpárral: A bringa felépítését, egyszer-

Bringasuli Program

rű átvizsgálását, kötelező felszereléseit, a jellemző hibák keresését, a bukósisak helyes beállítását ismerhetik meg a gyerekek.

Kerékpáros közlekedés: Az oktatói videóknak a forgalmi helyzeteket elemezzük, milyen kerékpáros közlekedési szabályok vonatkoznak a bringásokra. Miként tudunk biztonságosan közlekedni forgalomban. A video film számos forgalmi helyzetet mutat be, és a helyes magatartást ezekben a szituációkban. Kiemeli, hogy mi vonatkozik Ránk, kerékpárosokra,

hogy a szabályokat betartva mindig biztonságban legyünk a közlekedésben részt vevők között.

Bringasuli játékok: Játékos feladatok segítségével igyekezünk fejleszteni a gyerekek biztonságos kerékpáros közlekedéséhez szükséges képességeket, készségeket. A feladatok célja az alapvető rutin megszerzése, mint például a hátra nézés, egykezes irányítás, karjelzések, megfelelő fékhasználat. Ezeket a feladatokat egy forgalomtól elzárt területen ismerhetik meg a gyerekek.

Felkészülés az utcai forgalomra: Ezen a foglalkozáson a legfontosabb forgalmi helyzeteket gyakorolják a gyerekek, mint a jobbra és balra bekanyarodás szabályait, hogyan kerülünk ki az út szélén álló járművet, elindulás, megállás.

Utcai Bringasuli foglalkozás: Az oktató vezetésével az iskola környéki alacsony forgalmú utcákon éles helyzetben is gyakorolják a gyerekek a legfontosabb forgalmi helyzeteket. Itt már fontos a szabályos elindulás, megállás, jobbra és balra bekanyarodás helyzetek magabiztos elvégzése.

A gyerekekkel két naposra terveztük a Bringasuli programot és zárásként egy kerékpáros túrát tettünk Nagykőrösre. Ez egy kényelmes kerékpárúton történő bicajozás volt, ahol a gyerekek állóképességére mindenképpen szükség volt az oda-vissza történő út során. Azt gondolom nagyon hasznos volt ez a program, és a mostani őszi után egy tavaszi oktatást is tervezünk. Volt olyan ismeret, amely újdonság volt a gyerekek számára és elhangzott olyan is, amit már ismertek, és megerősítették őket abban, hogy helyes és szabályos rutint alkalmaznak.

Kisberk Hella

a Bringasuli Program vezetője

KATONATELEPI KÖZÜGYEK

Kiadó: Falu- és Tanyabejáró Alapítvány (6000 Kecskemét, Talfája tanya 40.)

Felelős kiadó: Kovács Mária Klára kuratóriumi elnök

Szerkesztőség e-mail-címe: zsoag@faluestanyabejaro.hu

Alapító szerkesztők: † id. Tóth Viktor, Borsos Mihály, Kisberk Hella

Főszerkesztő: Kovács Klára | Olvasószerkesztők: Hoksza Ildikó és Takács Dávid

Rovatvezetők: Kisberk Hella, Marsa Tímea (Oktatás, óvoda), Szentesi Zoltán (Sport), Laczay András, dr. Finta József (Hit és erkölcs), dr. Serfőző Katalin (Egészségügy),

Lázár János (Kecskemét Katonatelepi Ifjúságáért Alapítvány)

Nyomdai munka: Pendeprint Kft., Nagykőrös. Készült 1100 példányban

Kocsimúzeum – A Katonatelep kincsei szakkör élménybeszámolója

2018-ban jelent meg egy riport a Katonatelepi Közinyekben Fekete Bélával, aki több mint harminc járműből álló, páratlan népi kocsigyűjtemény tulajdonosa. A cikk végén az a remény fogalmazódott meg, hogy egyszer majd a környékbeli gyerekek is testközelből ismerhetik meg ezt a különleges örökséget.

November 27-én ez a kívánság ismét valóra vált: hűsz lelkes mathiaszos diák kerülhetett közelebb múltunk egy fontos darabjához. A szívélyes, gyerekbarát vendéglátásnak köszönhetően izgatottan próbálták ki a gyönyörűen felújított fiákereket, csézákat, hintókat, szekereket és konfli-

sította az emberi életet. A kezdetben egyszerű, faragott korongból könnyű, gyors és fordulékony járművek fejlődtek ki. A kocsimúzeum is tele volt olyan darabokkal, ame-

sokat, miközben rengeteg érdekességet hallottak a régi idők mindennapjairól.

Mindenkinek megvolt a maga kedvence – különösen nagy figyelmet kaptak azok a kocsik, amelyekről úgy tartják, hogy Sissi vagy Arany János is utazott rajtuk. De a postakocsi, a vadászokocsik és a versenyzésre használt fogatok is hatalmas sikert arattak. A gyerekek örömmel bújtak bele az egykori udvarhölgyek, vadászok vagy fogathajtók szerepébe.

Élményekkel gazdagodva, mosolygósan tértek haza erről a különleges időutazásról, majd lelkesen kezdtek hozzá élményeik megírásához.

A kerék feltalálása több mint ötezer éve forradalma-

lyek egykor mind más és más feladatot láttak el.

A régi időkben egy jó módú ember nemcsak egy, hanem akár öt-hat különböző lovas-kocsit is tartott, hogy minden alkalomra rendelkezésére álljon a megfelelő jármű.

A szekerekkel nemcsak a szántóföldről szállították haza a terményeket, hanem hosszabb utakra is indultak velük: friss zöldséget, gyümölcsöt és árukat vittek a városok piacaira.

A 18–19. században a levelek, hírek és az utasok többsége postakocsival utazott Budapest és Bécs között. A kocsik belsejében fedett, csendes tér és kényelmes, bársonnyal borított ülések várták az utasokat.

A gyűjtemény egyik legértékesebb darabja Wittelsbach Erzsébet, vagyis Sissi gödöllői fiákere volt. Ezt a könnyű, elegáns járművet egyetlen ló húzta, és maga a királyné hajtott. Sissi számára a lovaglás és az utazás jelentette az igazi szabadságot – gyakran olyan gyorsan hajtott, hogy a kocsikok is alig tudták tartani vele a lépést.

Híres költőnk, Arany János ezzel szemben egyszerű parasztszekéren zötykölődve járta be az Alföldet, amikor az 1850-es években Nagykőrö-

a gulya, a nyáj vagy a ménes mellett. Számukra élelmet, vizet és felszerelést a külön kijelölt élelmiszerszállító szekér vitt ki a pusztá belsejébe. A csikósok és gulyások már messziről felismerték a szekér jól ismert nyikorgását – jelezve, hogy megérkezett a külvilág híre és segítsége.

A nemesi és főúri vadászatok elengedhetetlen kellékei voltak a vadászokocsik, amelyek Ausztriában készültek. Könnyű, mégis rendkívül masszív szerkezetű járművek voltak, úgy megépítve, hogy szinte lehetetlen legyen felborítani őket. Kialakításuk a gyors, biztonságos terepi közlekedést szolgálta.

Akár egy elegáns fiáker, akár egy döcögős szekér gurult végig valaha Magyarország útjain, mindegyik fontos szerepet játszott a múltban. Ezek a járművek hozták-vitték a híreket, az élelmet, a levelet, reményt, munkát – és néha magukat a híres embereket is. A lovaskocsi kora ma már történelem, de Béla bácsi gyűjteményében átélhettük, milyen hangulata lehetett egykoron az utazás-

sön tanított. Az utazások alatt gyűjtött élményei későbbi verseiben is visszaköszönnének.

A végtelen Hortobágyon a pásztorok hetekig is kinn éltek

nak, amelynek állandó kísérlője volt a patkódobogás.

Beóka-Veres Adrienn
és az 5. osztály szakkörösei

Kulturális ajánlat – megyei könyvtár

A Katona József Könyvtár várható programkínálatáról Steiner Petra kommunikációs és közönségkapcsolati referens tájékoztatta olvasóinkat.

Csütörtökönként 10 és 11 órától Babahancurka mondókázó foglalkozásra várják a kisgyermekes családokat. A 0-tól 3 éves korig ajánlott programon a részvétel ingyenes, viszont előzetes jelentkezéshez és érvényes Babaolvasójegyhez kötött. A Hunyadvárosi, Petőfivárosi és Széchenyivárosi Fiókkönyvtárban havonta egyszer, a Hetényegyházi Fiókkönyvtárban pedig havi kétszer tartott alkalmak időpontjait keresse a könyvtár honlapján!

Klasszikus meseolvasással, tematikus olvasmányajánlókcal és egy közös kreatív alkotómun-

kával kedveskednek szombatonként 3 órától a Túl az Óperencián című családi délutánon. A program 5 éves kortól ajánlott.

A digitális kompetenciájukat bővíteni kívánó fiatalok már nyolc robotprogramozási ismereteket átadó könyvtári foglalkozás közül választhatnak. Mindegy, hogy valaki teljesen kezdő, vagy már van mire építenie ismereteit, legyen szó hétköznapról vagy hétvégéről, mindenki megtalálja a számára megfelelő alkalmat. További információért látogasson el a könyvtár honlapjára!

Minden hónap utolsó szombatján ingyenesen próbálhatja ki az intézmény VR készülékét, köszönhetően a Europe Direct Bács-Kiskunnak. A délután 14 órakor kezdődő alkalmak témája rendre egy-egy európai ország nagyvárosainak története.

Havi rendszerességgel klubfoglalkozások várják a látogatókat: január 8. Harry Potter Klub, január 14. Ars poetica könyvtári versklub (dalszöveg vs. vers), január 15. Sci-fi kedvelők találkozója, január 22. Filmbarbárok (Ponyvaregény), január 29. Star Wars Könyvtári Jedi Akadémia, január 31. 16 óra Kecskeméti Helytörténeti Klub. Az időpont nélküli programok egyaránt 16 óra 30 perckor kezdődnek.

Az intézményben három tárlat is várja a kíváncsi tekineteket. A Helyismereti gyűjteményben a Jókai Mór kecskeméti kultusza című dokumentumkiállítást nézheti végig 2025 év végéig. Január 3-ig a földszinti Tinivilágban Kékerdei történetek címmel japán gyermekek változatos technikával készült munkáit tekintheti meg. A Nagyteremben pedig a Kec-

keméti Képzőművészeti Szabadiskola növendékeinek éves tárlatát egészen január 10-ig látogathatja.

December 20-án, 10 órától zárásig ismét Társasjáték klubbal várja a játékra éhes látogatókat a Kecskeméti Társasjáték Kör Egyesülete. A táblás és kártyajátékok már a közelgő ünnepek hangulatát fogják megidézni, ami mellett a remek játékmesterek is biztosítottak.

Európa Kávéház – A báb-színház, mint az egyetemes európai tudat része – a bábok titkai címen hirdet ingyenesen látogatható programot a Europe Direct Bács-Kiskun december 20-án, délelőtt 10 órakor. A program vendégei Sisak Péter cirkuszigazgató és Sipos Kata porondmester. Az esemény moderátora Szabó Zoltán, a huszadikszazad.hu főszerkesztője.

Berkecz Lázár – Mit (ne) nézzünk karácsonykor

A karácsonytól az újévig tartó bő egy hét a legtöbb család számára az év egyik legfontosabb ünnepi időszaka, hiszen ez egy kiváló alkalom a nagycsaládi összejövetelek megtartására. A számtalan közös program tervezése közben gyakran felmerül a kérdés: milyen filmet nézzünk karácsonykor? Mint ahogy a címből is sejteni lehet, a válaszom egyszerű: ne nézzünk filmet!

A közös filmnézés hagyománya jelen van a legtöbb családban, és nem is véletlenül. A filmnézés alapvetően egy szórakoztató tevékenység, így némi kikapcsolódásra ad lehetőséget a feszült mindennapok során, valamint tartalma későbbi beszélgetések táptalajaként szolgálhat.

Mindazonáltal erre kevésbé van szükségünk ebben az időszakban, hiszen az előbb leírt pozitívumok mindegyike biztosított karácsonykor. Az ünnepek segítenek kicsit megnyugodni, és rengeteg szórakozási lehetőséget nyújtanak. A filmek témafelvető aspektusa pedig kevésbé számít a távoli rokonság körében, hiszen az évi egy-kétszeri találkozások miatt szinte garantált, hogy lesz mit mesélnünk egymásnak.

Ezenkívül a filmnézésnek van egy negatív oldala is. Míg a képi formában elmesélt történetre fókuszálunk, többé-kevésbé kizárjuk a külvilágot. Ez azt jelenti, hogy a legtöbb ember számára a filmnézés élménye nem közös, hanem egymás mellett lesz, ami egy családi program esetén mindig negatívum.

Lehet ellenérvként felhozni, hogy a filmnézés közben is lehet beszélgetni. Bár ez igaz, de másfajta problémákat ez is felvet. Egyrészt, ha valaki szeretné nézni a filmet, akkor ez zavarni fogja, másrészt, ha mindenki bekapcsolódik a diskurzusba, akkor senki se fog figyelni a cselekményre, ezáltal a filmnézés értelmetlenné válik. Utóbbi esetben érdemes inkább zenét hallgatni, ami kevesebb koncentrációt igényel.

Tehát a karácsonyi filmnézést alapvetően nem javaslom. Helyette érdemes lehet aktívabb programokat választani, ahol jobban tudnak egymásra figyelni a résztvevők. Személy szerint a társasjátékozást ajánlanám, mivel a széles skálán mozgó nehézségi szintek, valamint a változatos típusok – legyen szó itt akár egy könnyed party-játék-

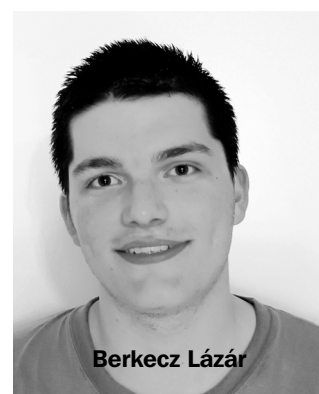
ról, vagy egy komoly stratégiai küzdelemről – révén bármilyen összetételű társaság számára élménydús kikapcsolódást jelenthet úgy, hogy közben a közösségi élmény nem veszik el.

Bár úgy tűnhet, hogy teljes mértékben ellenzem az ünnepek alatti filmnézést, ez nem feltétlenül igaz. Kisebbségi mértékben, de ilyenkor is vannak szituációk, amikor jó választás lehet egy-két órára leülni a képernyő elé.

A karácsony és azt követő egy hét egy örömteli, ugyanakkor érzelmileg és fizikálisan is nagyon megerhelő időszak. Sütünk, főzünk és folyamatosan fogadjuk a vendégeket. Mindez kimerítő, és csak kevés lehetőségünk van kicsit megpihenni. Ebben az esetben lehet célszerű a filmnézés, mint passzív kikapcsolódás, némi feltöltődést biztosítva a folyamatos sürgés-forgás közben.

És itt merül fel ismét az eredeti kérdés: mit nézzünk karácsonykor? Röviden: amit csak szeretnénk!

Persze vannak megkötések. A filmnézés ebben a kontextusban egy közösségi élménynek tekinthető. Éppen ezért kulcsfontosságú, hogy egy mindenki számára elfogadható film ke-

Berkecz Lázár

rüljön megnézésre. Ez elsősorban a gyerekek szempontjából lényeges, hiszen életkorukból fakadóan az általuk megtekinthető alkotások száma jelentős mértékben korlátozott. Ugyanakkor ezt az egy szabályt betartva a választás már csak rajtuk múlik.

És végül, de nem utolsósorban egy fontos emlékeztető: nincsen rossz döntés! Ne érezzük kínosan magunkat, csak mert minden évben ugyanazt a filmet nézzük, vagy mert egy nem tipikusan karácsonyi történetre vagyunk kíváncsiak. Ez az ünnepkör nem a külső elvárásokról, hanem a családról szól. Így lényeg pusztán az, hogy mindenki élvezze, amit lát.

Isten megtestesölése

– Mi lehet olyan értékes a testben, hogy Isten magára vette azt?

Az utasok tülekedve szálltak ki a jelentős késéssel leszálló repülőgépből. Sietősen kapkodták le bőröndjeiket a csomagkiadó szalagról, s rohantak ki a terminálról. A repülőtér bejárata körül elárúsító standok sora állt. Volt ott egy fiatal vak lány is, aki almát árult. Az ideges, kapkodó utasok valamelyike a nagy tumultusban fellökte a vak lány asztalát, s a kosarakban álló almák szanaszét gurultak a földön. A lány semmit sem tudott tenni, hiszen nem látta, merre gurulnak a gyümölcsök. Kétségbeesetten tapogatott jobbra-balra, s tehetetlenségében keserves sírásra fakadt. Az utasok azonban nem törődtek vele, csak elrohantak mellette, mindenki a maga dolga után. Az almákat pedig még inkább szétrugdosták a folyosón.

Csak egy fiatalember fülét és szívét ütötte meg a halk zokogás, akinek természetesen ugyanúgy halaszthatatlan dolga lett volna, mint a többieknek. Mégis megállt, s amikor látta a vak lány keserves igyekezetét, elöntötte a szánalom. Fogta a kosarakat, s összekapkodta az almákat a földről. Majd némi töprengés után benyúlt a zsebébe, kivett egy húszeuró, s a lány kezébe nyomta. Egy halk köszönés után már szaladt volna is tovább, amikor távozóban megütötte a fülét a lány halk hangja: „Te vagy Jézus?” A fiatalember megállt, mintha lecövekelte volna. „Te vagy Jézus?” – visszhangzott benne a kérdés. Igen, milyen jó is lenne, ha akik valóban látnak, azok is minél többször Jézust látnák meg bennem!

„Áldozatot és ajándékot nem kívántál, hanem emberi testet alkottál nekem. ... Ezért így szóltam: elmegyek, hogy teljesítsem akaratomat.” Karácsonykor Jézus testben való megszületését,

az örök Isten megtestesülését ünnepeljük. Lehet-e nagyobb megdicsőülése az emberi testnek, minthogy maga az Isten ölti azt magára?! Éppen ezért azonban el is kell gondolkodnunk rajta, hogy mi olyan becses az Isten szemében az emberi testben? Miért alkotott testet nekünk, embereknek, s miért magasztalta azt fel olyannyira, hogy egy örök-kévalóságra magára vette a Fiúban?

Nem hiszem, hogy létezett volna a történelem során olyan társadalom, amelyre annyira jellemző lett volna a testkultusz, mint a mi korunk társadalmára. Rendkívül sokat adnak az emberek a testükre, sokat foglalkoznak vele, minden szeszélyét és kívánságát kiszolgálják. Sőt, talán többet is megadnak a testnek, mint ami már egészséges lenne számára: ételben, italban, egyéb élvezetekben, szépitőszerekben, testépítő foglalkozásokban, fájdalomcsillapító és egyéb gyógyszerekben.

Akkor talán azt mondhatjuk, hogy a mai ember értéket meg igazán és becsüli meg igazán a test értékét? Nem gondolnám. Inkább súlyos félreértésről beszélhetünk az emberi test valódi célját, küldetését illetően. „Nem több-e az élet az eledelel és nem több-e a test a ruhánál?” – teszi föl a kérdést Jézus az ég madarairól szóló példabeszédben.

Sajnos, azt kell látnunk, hogy nagyon sokak számára nem! Sokan élnek úgy, mintha a testük csak kozmetikai multicegek vagy divatszalonok reklámfelülete lenne, s addig és annyiban tartják értékesnek, ameddig és amennyiben erre jó. Sokan élnek úgy, mintha az étel, ital, szexualitás és a kábulat élvezete lenne az élet értelme, a gyönyör, amely egyfajta megelégedettséget okoz.

Akkor vajon miért egyre boldogtalanabb és pesszimistább a gyönyörök élvezetét minden eddiginél jobban felfokozó mai ember? Miért dobja el magától az életet vagy menekül a kábulatba a valóság elől sok olyan öregedő, csúnyuló nő vagy férfi, akinek a teste már nem jó reklámfelületnek, már nem elég csinos ahhoz, hogy dísznek szolgáljon?

Az emberi test létének értelme más. Idézzük újra az Ószövetségi Szentírás jövendölését az eljövendő Messiásról. „Emberi testet alkottál nekem ... íme eljövök, hogy teljesítsem akaratomat.”

A test, illetve a testben élő ember nem abban leli meg elsősorban a boldogságát, létének értelmét, ha mindentben kiszolgálják, hanem ha ő szolgál. Ha nem pusztán önmagáért, hanem másokért van. Jézus azért vette fel emberi testünket, hogy végbevigye az Atya megváltó akaratát: „hogy ő szolgáljon, és váltságul adja életét sokakért.” Mint egész emberi életünknek, úgy a testben való létezésünknek is Jézus adja vissza igazi, eredeti értelmét, célját. Ez pedig nem más, mint megmutatni az Ő segítő, önfeláldozó szeretetét mások felé. Egy modern imádság így fogalmaz:

„Krisztusnak nincs más keze, csak a miénk, hogy művét végrehajtsa. Krisztusnak nincs más lába, csak a miénk, hogy az embereket Isten útján vezesse. Krisztusnak nincs más ajka, csak a miénk, hogy az embereknek Istenről beszéljen. Nincs más segítsége, csak a miénk, mely az embereket Istenhez segíti. Mi vagyunk az egyetlen Biblia, melyet az emberiség még olvas.

Mi vagyunk Isten végső üzenete szóval és tettekkel írva. És ha az írás hamis vagy olvashatatlan? Ha ke-

zünk mással foglalkozik, mint az Ő dolgaival? Ha lábunk oda visz, ahová a gonosz vonz, ha ajkunk arról szól, amit Ő elvetne?” Meglátják-e, felismerik-e embertársaink a tetteinkben, szavainkban Jézust? Testünk az Ő jelenlétének temploma lesz-e?

Ha igen, akkor nem fogunk elégedetlenkedni a testünkkel akkor sem, ha dísznek már nem éppen a legszebb, vagy talán soha sem volt az.

Nem fogunk boldogtalanok lenni akkor sem, ha épp nincs részünk élvezetekben. Már Jézus fogantatása is egy ilyen, Isten és az emberek szolgálatára átadott test és lélek igenjének gyümölcse lett. Mária testével-lelkével elkötelezte magát Isten akaratának teljesítésére.

Ez mutatkozik meg abban, hogy odaajándékozta testét a születendő Messiás templomául, de abban is, hogy szolgálatára siet a szintén várandós, de már idősebb és gyengébb Erzsébetnek.

Ha csak nem hal meg valaki fiatalon és egészségesen, előbb-utóbb eljön életében az az időszak, amikor a testét már egyre kevésbé foghatja fel a szépség hordozójaként vagy a gyönyörök eszközeként.

Vajon ilyenkor tud-e értelmet adni testi létezésének? Sokan nem képesek erre. Pedig egy nagyon szép mondas szerint „Istenben megőregedni azt jelenti, hogy akaratod beteljesült bennem.”

Milyen nagyszerű lenne, ha életünk vége felé így tudnánk visszatekinteni elmúlt éveinkre, évtizedeinkre! Ha sok olyan emlékünknél lenne, hogy testi megnyilvánulásainkban, kezünk munkájában, szavainkban, gesztusainkban az emberek ráismertek a köztük és velük élő Jézusra.

Fergeteges retro hangulat a Mathiász Alapítványi Bálon

November 22-én ismét benépesült az iskola tornacsarnoka, hiszen hagyományainkhoz híven idén is megrendezésre került a Mathiász Alapítványi Bál. A rendezvény minden év novemberének egyik legjobban várt eseménye, amelyre a szülők, diákok, pedagógusok és támogatók egyaránt készülnek. A bál célja nemcsak a közös szórakozás és a közösség összekovácsolása, hanem az is, hogy a bevételből iskolánk programjait támogathassuk, illetve tovább bővíthessük intézményünk eszköztárát.

A tornacsarnok ezúttal teljesen átalakult: a bálteremnek berendezett helyiség aranyban csillogó díszítése miatt szinte rá sem engedett ismerni a megszokott sportcsarnokra. A dekorációt tanáraink és diákjaink közösen készítették, munkájukat a jelenlévők nagy elismeréssel fogadták.

Az estet a nyolcadikosok vidám táncos produkciója nyitotta meg, akik az Irigy Hónaljmirigy stílusát idézve teremtettek remek hangulatot. Ezt követte a tantestület jól titkolt meglepetése: a tanárok egy John Travolta és Olivia Newton-John jellegű duettel léptek fel, amely egyszerre volt játékos és profi – a közönség felállva tapsolt. A produkció különösen nagy sikert aratott, hiszen ritkán látni tanárokat ilyen felszabadultan műsorban. A műsor után iskolánk tehetséges ugrálókötteles csapata lépett színre: bámulatos összehangoltsággal, olykor

két-három kötél alatt szökdelve mutatták be látványos ugrássoraikat. A közönség lelkes tapsviharral jutalmazta teljesítményüket, méltán lehetünk büszkék rájuk.

Az est hivatalos megnyitóját Kisberk Hella igazgató asszony köszöntője jelentette. Ezt követően a tantestület és a nyolcadik osztályosok

közös, lendületes tánca koronázta meg a műsorblokkot – fergeteges tempójukkal óriási ovációt arattak, felejthetetlen élményt nyújtva minden jelenlévőnek.

A svédasztalos vacsoráról a Holló Vendégház gondoskodott, amely bőséges és ízletes fogásokkal várta a vendégeket. A jó hangulatról egész este élő zene gondoskodott: a Rómi Duo Party Band zenekar muzsikája az első perctől hajnalig nem engedte lankadni

ro bált varázsolva a tornacsarnokból.

Természetesen a tombolasorsolás sem maradhatott el. A nyeremények között számos értékes felajánlás szerepelt, a fődíjat pedig az első osztályosok ajánlották fel: egy nagy értékű vásárlási utalvány talált gazdára a szerencsés nyertes jóvoltából.

Az idei Mathiász Alapítványi Bál ismét bizonyította, hogy településünk közössége összetartó és lelkes: a szülők, diákok, pedagógusok és

támogatók együtt teremtettek felejthetetlen, jókedvű, igazi retro hangulatú estét. Már most izgatottan várjuk a következő évi találkozást.

A Kecskeméti TE a Merkantil Bank Liga 15. fordulójában a Soroksár csapatát fogadta. Az őszi szezont utolsó mérkőzésével szerettek volna szépen búcsúzni a 2025-ös esztendődtől. A 2:1-es győzelemmel sikerült is itthon tartani a 3 pontot így végül 27 ponttal a dobogó harmadik helyén várják a tavaszt. A mérkőzésen Pálkás Gergő 2-szer is betalált – az egyébként kecskeméti származású – Radnóti Dániel kapujába, ezzel ő lett a bajnokság őszi gólkirálya 9 góllal. Tímár Krisztián, a KTE vezetőedzője így értékelte: „Ott vagyunk a közvetlen közelében az első két

Helyi futball hírek

helynek, ez volt a célunk. Sikeres ősztön vagyunk túl, ezt a munkát kell folytatnunk jövőre.”

A csapat a tavaszi szezont februárban, hazai pályán a Szeged ellen kezdi meg. Katonatelep felnőtt csapata 14

forduló után az 5. helyen áll a vármegyei bajnokság északi csoportjában, azonban egy elmaradt mérkőzést még decemberben pótolnak, aminek eredménye még befolyásolhatja a tabellán elfoglalt helyüket.

Az U13-as fiúk az őszi szezont az 5. helyen zárták. A hajrában két győzelemmel és egy döntetlennel sikerült felzárkózniuk a tabellán.

A KTSE utánpótlás csapatai megtartották a már hagyományosnak számító év végi rendezvényüket, ahol a szülők és gyerekek szép számmal megjelentek.

Schaáf-Peller Anita